

[Simansen.]

på uddannelse af begge parter med henblik på at nå frem til, at proceduren også får indhold. Jeg tror, der skal en lang og intensiv indsats til, og det gælder vel ikke mindst i den offentlige sektor, hvor vi alle sammen, når vi skal være ærlige, må konstatere, at der er en vis træghed. Jeg kan bare nævne et eksempel, som jeg har interesseret mig meget for, nemlig spørgsmålet om aldersdiskrimination ved ansættelser inden for det offentlige. Det har vi talt om længe, uden at man har indtrykt af, at der i og for sig er blevet gjort noget håndfast med henblik på at opnå resultater på dette område. Det er for mig et udtryk for den træghed i systemet, som selvsagt også vil præge etableringen af et samarbejdssystem som det, vi diskuterer her.

Nok er i mange tilfælde i statens forhold tilbageholdenhed en dyd, men her mener jeg, at vi befinder os på et af de områder, hvor staten som arbejdsgiver må gå foran såvel med hensyn til etablering af systemer som til udfyldning af systemerne i form af den uddannelse, som jeg var inde på før. Nu nævnte økonomi- og budgetministeren i sit indlæg, at man allerede havde taget skridt til en række ting i forbindelse med dette samarbejdssystem. Jeg kunne godt tænke mig at få nærmere defineret, hvad det egentlig er for ting, man tager fat på, for både for den debat, vi skal føre her, og i særdeleshed for debatten under det kommende udvalgsarbejde, er det meget væsentligt at få at vide, hvad man vil sætte ind på for at få disse ting til at fungere.

Jeg skal ikke gå i detaljer omkring de enkelte punkter i det forslag, vi behandler her, men vor principielle holdning er den, at på en række af de områder, der er nævnt her, vil det være naturligt at give opbakning; det gælder områder, hvor man går længere end flertallet i indstillingen. Hvis man tager et område som rationalisering, kan man jo føle sig meget fristet til at sige: er det måske vejen til at få gang i rationaliseringen af den offentlige sektor, noget vi har talt om længe uden at have nået så mange resultater? Kunne medarbejdernes inddragen i arbejdsprocessen virkelig bevirke, at vi får skabt rationaliseringsresultater, synes jeg nok, at det er værd, at vi også

tager det punkt med ind i en kommende samarbejdsaftale.

Også når det drejer sig om medbestemmelse på uddannelsesprogramområdet, og hvad den interne placering angår, gør det samme sig gældende, at kan det fremme bevægeligheden inden for den offentlige sektor, kan det fremme effektivitetsgraden inden for den offentlige sektor, er det rimeligt og naturligt, at vi tager disse ting med ind.

Der er i forslaget et meget springende punkt, nemlig spørgsmålet om, hvordan man nedsætter de såkaldte samarbejdsudvalg. Her går man i forslaget længere end flertallet fra Hermann-udvalget, idet man simpelt hen siger, at der kan åbnes mulighed for direkte valg af de ansattes egne repræsentanter på de enkelte arbejdspladser, såfremt en gruppe af ansatte, der mindst svarer til, hvad der kræves for at vælge en repræsentant efter forholdstalsvalgmetoden, ønsker det. Her vil vi gerne gå væsentligt videre, end forslagsstillerne er inde på. Vi har den principielle opfattelse, at skal vi virkelig nå frem til nærdemokrati, må det være medarbejderne på de enkelte arbejdspladser, som vælger repræsentanterne til de samarbejdsorganer, som skal fremme trivsel på den enkelte arbejdsplads. Vi kan let, hvis vi følger flertalsindstillingen, havne i en situation med et fjernstyret demokrati, og det kan selvfølgelig have fordele på visse områder, men jeg har meget svært ved at se, at det fremmer den enkelte medarbejders mulighed for på arbejdspladsen i højere grad at kunne trives og være medbestemmende i de enkelte sager. Derfor lægger vi megen vægt på i kommende forhandlinger på dette område at gå videre end til det, der ligger i forslaget, altså til frie valg på de enkelte arbejdspladser.

Jeg vil gerne i forbindelse med den almindelige diskussion her også høre, hvilke tanker regeringen egentlig gør sig for det kommunale område. Det må jo være naturligt, at kommunerne også finder frem til medbestemmelsesprincipper, som passer til det kommunale system. Jeg er vel klar på, at der er andre ting, der her gør sig gældende, men det må være naturligt, at medarbejderne dér får de samme chancer.

Så er der i forslaget til folketingsbeslutning, må man sige, en lille krølle på halen,